

Huiveringwekkende heropvoeding

Patrick van Schie

Hoe iemand zich voelt en tot wie hij of zij zich aangetrokken voelt, hoort bij uitstek tot de privé-sfeer. Voor liberalen betekent dit dat eenieder vrij is daaraan uiting te geven respectievelijk een (seksuele) relatie met een ander volwassen persoon aan te gaan, mits die relatie wederzijds vrijwillig is. Anderen hebben zich daarin niet te mengen, de overheid nog wel het minst.

In onze Westerse samenlevingen zijn deze rechten goeddeels gerealiseerd, met uitzondering overigens van orthodoxe moslimgemeenschappen waar in de praktijk bijvoorbeeld uithuwelijking nog schering en inslag is. Maar met de verder wel bereikte gelijkberechtiging, lijken LHBTetcetera-activisten steeds minder vaak tevreden. Zij vragen méér dan onthouding van bemoeienis van buitenaf, zij verlangen nogal eens instemming.

Dat gaat natuurlijk heel wat verder dan gelijke rechten. Veel te ver, eerlijk gezegd. Iedereen mag zolang hij anderen niet schaadt doen wat hij wil, maar dit laat onverlet dat anderen zijn daden mogen afkeuren. Iedereen mag ook van alles en nog wat vinden, maar niemand kan eisen dat een ander zijn opvattingen gaat onderschrijven.

Dit laatste is de kern van de vrijheid van meningsuiting. Een socialist mag bijvoorbeeld van alles en nog wat beweren en bepleiten. Maar niemand kan van mij verlangen dat ik met mijn mijns inziens onzinnige (en voor de samenleving hoogst schadelijke) politieke ideeën instem. Indien dat zou worden vereist, was de vrijheid van de een automatisch de onvrijheid van de ander.

Evenzo geldt dit voor LHBTetcetera-gerelateerde onderwerpen. Het staat homo's vrij een relatie met elkaar aan te gaan. Maar anderen blijven vrij dit af te keuren. Uiteraard mag niemand de homo's hinderen, laat staan geweld tegen hen gebruiken. Maar iedereen mag persoonlijk homo-relaties afkeuren en in het publieke debat betogen waarom dit zijn opvatting is. Anderen mogen op hun beurt dan weer van hun afschuw van die opvatting getuigen; dit allemaal mits het op vreedzame wijze geschiedt.

Een LHBTetcetera-groep in de Studenten Unie aan de Londense Goldsmiths University poogde onlangs een einde te maken aan de vrijheid anders te denken. Vrouwen die hun bedenkingen hadden bij het toelaten van (lichamelijk gezien nog mannelijke) transgenders tot vrouwen-toiletten, moesten maar worden 'heropgevoed'. Dat zulke praktijken – heropvoeding van mensen met afwijkende opvattingen – grootschalig in communistische landen werden en (in bijvoorbeeld Noord-Korea) worden toegepast, schrikte de activistische studentgroep allerminst af. Integendeel, de activisten omschreven de Goelag – het systeem van concentratiekampen dat in de Sovjet-Unie bestond – als 'benign places' waar mensen ook nog eens onderwijs kregen aangeboden. De bovengenoemde vrouwen met bedenkingen tegen transgenders in vrouwen-wc's zouden volgens de LHBTetcetera-actiegroep 'compassionate' worden behandeld indien zij naar de Goelag werden gezonden.

Zo extreem kan de dwang tot instemming dus worden. Gelukkig heeft de Studenten Unie van Goldsmiths University de LHBTetcetera-groep ontbonden. Maar de opvattingen van deze (ex-)groep over de Goelag getuigen ofwel van een ontstellende onwetendheid over de grootschalige wan- en misdaden van het communisme of zij laten zien dat het huidige extreem-linkse activisme communisme in een ander jasje is. Net als de communisten gebruiken de extreem-linkse activisten tegenwoordig kwistig leugens om hun macht en invloed uit te breiden.

Voor wie enig historisch benul heeft onthult de 'alternatieve waarheid' die de LHBTetcetera-groep aan Goldsmiths University over de Goelag verkondigde slechts de ware aard van de activisten. Maar helaas is er veel vruchtbare aarde waarin deze leugens kunnen gedijen, omdat de onwetendheid over de verschrikkingen van communistische regimes in Westerse landen groot is. Bij alle terechte aandacht in de geschiedenislessen voor het nationaal-socialisme en de holocaust – zolang docenten tenminste niet zwichten voor druk van moslim-

extremisten die zwarte bladzijden in de geschiedenis te negeren – steekt de vaak welwillende behandeling van de praktijk van het communisme schril af.

Nu liberale democratieën her en der onder druk staan, is het zaak dat burgers besef hebben van waar dictaturen en vooral totalitaire regimes – of zij nu zwart, rood of groen zijn – toe leiden: tot de vernedering, onderdrukking, uitbuiting, foltering en vernietiging van individuen. Laat de geschiedkundige feiten spreken. En heb vervolgens meer gefundeerde en open debatten over de waarde en inrichting van onze vrije samenleving.

Patrick van Schie is historicus en directeur van de TeldersStichting, de liberale denktank van Nederland gelieerd aan de VVD. Hij schrijft deze column op persoonlijke titel.